

Сюжет

Борис Олійник

Колами, колами листя –
в осінньому танго...
Може, це спогад?..
А може, незбутий сюжет:
Ніби в Полтаві
біляво біліє альтанка...
Ніби і дості там
чийсь мерехтить силует...

Як це далеко?!
...Уже на моїм небоспаді
Вечір в задумі
схиляється на парашет.
Може, це казка?
А може, було те насправді:
Біла альтанка
і твій неземний силует?

Парами плавають
горлиці в небі кохання,
Плавко спадаючи
на молодий бересклет.
Може, це пісня?
А може, це просто омана:
Одсвіт альтанки
і цей похорий силует?

Скоро затужиться
стужам на цілому світі.
Холод пониже до серця,
Як хижий стилет.
В темні грудневу
свічею провісною світить
Біла альтанка
і твій неземний силует.

В час самотності,

коли перевесники в ірій
Ті відлетіли,
а інші збираються в лет,
Не похитнусь
у любові, надії і вірі,
Доки на прюзі
видніє хоча б силует.

Колами, колами
лист опада з високості.
Зорями хтось вишиває
небесний намет...
Може, це казка? А може?..
А може, це просто
Осінь мені нагадала
забутий сюжет?